

Ingen begærede Ordet.

Sagens Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Guldbrandsen: Jeg skal tillade mig at foreslaa, at dette Lovforslag henvises til Lønningsudvalget.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Fremsættelse af Planer og Overslag til Oprettelse af et Sanatorium for kirtelsvage Børn samt to Folkesanatorier for Patienter, der lide af Lungetuberkulose.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Sagen sattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (K. M. Klausen): I det foreliggende Lovforslag stilles der en Opfordring til Regeringen om at fremsætte Planer og Overslag til Oprettelse af Sanatorier for det første for kirtelsvage Børn og for det andet for Patienter, der lide af Lungetuberkulose. Det vil altsaa ses, at Forslaget falder i to Dele. Jeg skal omtale hver af dem for sig.

Hvad det første angaar, Oprettelsen af et Sanatorium for kirtelsvage Børn, kan man med Sikkerhed udtale, at der i denne Retning er en stor Trang til Stede, da de bestaaende Sanatorier ikke ere i Stand til at modtage alle de Børn, der ønske eller trænge til et Ophold paa et Sanatorium. Derfor er Afvisning af saadanne Børn meget almindelig. Heller ikke kunne saadanne Børn i mange Tilfælde henvises til almindelig Hospitalsbehandling, fordi Hospitalerne ikke vel med deres Indretning kunne modtage og behandle saadanne Børn og give dem den Kur og Pleje, som de trænge til. Jeg skal tillade mig i Korthed at omtale de Sanatorier, som vi for Øjeblikket have, og som ere i Virksomhed.

Det vigtigste af vore Børnesanatorier eller Børnehospitaler er jo Kysthospitalet paa Refsnæs. Grundstenen til dette Hospital blev nedlagt i Juni Maaned 1874. Fra først af var det indrettet til at kunne modtage 100 Patienter; senere er det blevet udvidet, saaledes at det nu kan modtage 130 Patienter, foruden at det har 12 Senge i Epidemilokalet og 15 Senge i Sygeafdelingen. Hele dette Hospital er opført for et Beløb af 300,000 Kr., og Monteringen har kostet 40,000 Kr., det vil sige, at det staar i omtrent 2,615 Kr. pr. Seng. Hospitalet er blevet støttet fra mange forskellige Sider. Blandt andre har Staten ydet sit Bidrag dertil. I Begyndelsen var dette Bidrag kun ringe, i 1876—78 5,000 Kr. om Aaret, senere er det blevet forhøjet adskillige Gange, saaledes at der paa indeværende Aars Finanslov er opført et Beløb af 25,000 Kr. dertil. Dette Beløb skal anvendes til frit Ophold for og Behandling af fattige kirtelsvage Børn fra hele Landet, men som Følge deraf ere Ansørgernes Tal meget stort, og mange af de Børn, som ønske at komme der og trænge haardt dertil, maa afvises. Hospitalsbestyrelsen, der forlanger en Betaling af 2 Kr. om Dagen for at give et Barn den almindelige Kur, er gaaet den Vej, at den i Stedet for at indrømme hele Fripladser i mange Tilfælde har indrømmet halve, altsaa saaledes, at der betales 1 Kr. om Dagen, og man har saa faaet Amter eller Kommuner til at betale den anden Krone. Bestyrelsen klager imidlertid over, at Fattigloven af 1891 lægger Hindringer i Vejen for, at Kommunerne kunne yde den Betaling, som de tidligere have ydet. Ved Siden af Staten er den vigtigste og største Bidragyder Kjøbenhavns Kommune, som i de første Aar gav et Beløb af 3,000 Kr. Det er senere blevet forhøjet til 8,000 Kr., og det betales for Børn hjemmehørende i Kjøbenhavn, der for denne Betaling kan komme til at ligge frit ude paa Kysthospitalet. Men her er ligeledes Fattigloven fra 1891 en Hindring for, at Kommunen kan uddele disse Penge til Børn, derfor har Kommunen nu maattet gaa en anden Vej, idet den giver Pengene til Hospitalsbestyrelsen, og denne vælger da de Børn, der kan modtage Fripladser. Der er mange andre foruden Kommunen